

Cilj čitanja

Chelsea Mortensen
(temeljeno na istinitoj priči)

Ova se priča dogodila u SAD-u.

Anders je slušao svoju sestru kako čita tijekom obiteljskog proučavanja Svetih pisama. Pokušao je pratiti na svojem tabletu. No bilo je teško usredotočiti se na riječi.

Andersu je uvijek bilo teško čitati. Prošle je godine saznao da ima disleksiju. Disleksija je bila poteškoća s učenjem zbog koje je bilo teško čitati. Njegov je mozak miješao riječi i slova, a njegove su oči skakale po stranici kada je pokušavao čitati.

Njegova je sestra završila s čitanjem svojeg stiha, a njegov je brat pročitao sljedeći. No Anders nije čitao. Nije volio čitati naglas. Malo je pomoglo to što su riječi bile velike na njegovu tabletu. No mrzio je

koliko je sporo i čudno bilo njegovo čitanje. Napravio je tako mnogo grešaka! Trebao je naporno raditi za nešto što se činilo laganim za sve druge.

Kada su završili s čitanjem, Andersova je obitelj gledala videozapis. Bio je o programu Djeca i mladi.

»Postavite osobne ciljeve izvan svoje zone udobnosti i koji vam pružaju izazov.«, rekao je starješina Gong u videozapisu. »Otkrijte nove talente, interese i vještine.«*

Anders je razmišljao o ciljevima koje bi mogao postaviti. Možda bi mogao naučiti kako ispeći kolačiće. Ili bolje igrati nogomet!

*Licem u lice sa starješinom Gerritom W. Gongom (globalni prijenos, 17. studenog 2019.), Evanđeoska knjižnica.

Zatim je pogledao Mormonovu knjigu na stolu. Postati bolji u čitanju nije zvučalo kao vrlo zabavan cilj. No htio je moći čitati Sveta pisma sa svojom obitelji.

»Znam što želim da bude moj cilj«, rekao je tati.

»Koji je?« upitao je tata.

Anders je uzeo Mormonovu knjigu. »Želim pročitati stih Mormonove knjige naglas svaki dan.«

»To zvuči kao sjajan cilj«, rekao je tata. »Kada želiš započeti?«

»Odmah!«

Anders je otišao u svoju sobu i zatvorio vrata. Nije želio da ga itko čuje. Zatim je otvorio svoju Mormonovu knjigu. Pomiješao je neke riječi, no trebalo mu je samo minuta da dovrši prvi stih. *Nije bilo tako loše*, pomislio je.

Anders je svakodnevno čitao Sveta pisma. Bilo je teško! Nije osjetio kao da mu ide bolje. No nastavio je raditi na tome.

Zatim je jednoga dana u školi njegova učiteljica rekla: »Opa! Ne mogu vjerovati koliko brzo učiš.«

Anders je podignuo pogled sa svoje zadaće. »Stvarno?«

Kimnula je. »Jako se poboljšavaš.«

Anders je spustio pogled na riječi na svojem papiru. Bilo ih je puno lakše čitati nego ikada prije. Njegov cilj da vježba čitati Sveta pisma čak mu je i pomogao u učenju u školi.

Kada se vratio kući, otrčao je gore čitati svoja Sveta pisma. Kada je pogledao stranicu, riječi su i dalje skakale naokolo. No bilo je lakše shvatiti što govore.

Anders je bio uzbuđen zbog obiteljskog proučavanja Svetih pisama te večeri.

»Hej, tata«, rekao je. »Mogu li danas pomoći u čitanju?«

Tata se osmjehnuo. »Volio bih to!«

Anders je pažljivo slijedio dok su njegova braća i sestre svaki čitali po stih. Kada je došao red na njega, polako je čitao stih kako bi bio siguran da je ispravno izustio svaku riječ. Nakon što je završio s čitanjem, podignuo je pogled. Svi su mu se smiješili.

Iako nije bio savršen čitatelj, Anders se osjećao ponosno. Znao je da će Nebeski Otac, kada naporno radi, uvijek biti tu da mu pomogne.

ILUSTRACIJE: KELLY SMITH